

til mig, at dette Svar skulde rettes, men til det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck). Det er ham, der har „krævet Ministeren til Regnskab“; jeg har kun gjort opmærksom paa, at det af ham givne Dementi havde Adresse til Ministeren, og jeg maa altsaa aflevere, hvad der er blevet rettet til mig, som henhørende til det ærede Medlem (Sponneck: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning). Derimod skal jeg fuldkommen erkjende, at den høitærede Minister har Ret i, at jeg har gjort mig skyldig i en Forveksling ved at troe, at det oprindelige Lovforslag var blevet forandret til, hvad der nu foreligger. Vi have i denne Session en saa overordentlig frødig Bøxt af Lovforslag, at det vel maa kunne tilgives et Medlem, om han huffer feil i deres Historie. Jeg har gjort mig skyldig i en saadan Feiltagelse; det er rigtigt, at det oprindelige Forslag hviler endnu i Landstinget, og at der kan være en Mulighed for, naar vi drøbe det nu foreliggende Forslag, at faae hiint andet Forslag frem. Men der er maastee en nemmere og hurtigere Vej til at opnaae det samme Resultat. Denne Vej vilde være den, til tredie Behandling at forandre Lovforslaget saaledes, at det kom til at stemme med Ministerens, i Landstinget hvilende Lovforslag (Modsigelse); der vil ikke, saavidt jeg kan skjønne, kunne være Noget til afgjort Hindrer derfor, og derved vilde Folkethingets Stilling ligge klart for Dagen. Men medens jeg indrømmer, at selv om man ikke følger den Vej, men kun nu forkaster dette Forslag, er der Noget tilbage, der har en Mulighed i sig, saa fremhøver jeg, at det ogsaa kun er en Mulighed, thi for at den skulde blive til en Virkelighed, vilde der udkræves, at Landstinget ogsaa kom til en Indstigt om — maastee ved de varme Udtryk fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) —, hvor betænkelig en Statsdrift vilde være, og skiftede Stemning.

Sponneck: Jeg vil henstille til de Herrer's Bedømmelse, om det Svar fra det sjællandske Selskabs Plenarbestyrelse, som den høitærede Minister har citeret, berettiger til at opfatte Sagen paa den Maade, at Concessionen

til den sydsjællandske Jernbane er begjært af Plenarbestyrelsen som en Præmie. Jeg troer, at det maa erkjendes, at Hovedvægten er lagt paa, at man var i den Nødvendighed at maatte see de to Sager samtidigt afgjorte, og at der netop er stillet i Spidsen et vist Pengehensyn, at man maatte tilveiebringe samtidigt de fornødne Capitaler. Hertil skal jeg føie den hyberligere Oplysning, at om det første Punkt have alle Stemmerne været enige, hvorimod Stemmerne med Hensyn til, om dette Foretagende iøvrigt maatte ansees for at være rentabelt for Selskabet, ikke have været enige, om man end var enig om, at det kunde være nødvendigt ligeoverfor den eventuelle Generalforsamling, der skulde give sit Samtykke, at have denne Concession at opstille som Betingelse.

Winther: Jeg vil blot i Anledning af en Ytring af den ærede Minister gjøre opmærksom paa, at jeg aldeles bestemt og ikke i mørke eller gaadefulde Udtryk har antydet, hvad jeg tænkte mig kunde være den virkelige Grund til, at man nu paa en saa usorbeelig Maade vilde udløse Driftselskabet. Jeg sagde nemlig, at det var muligt, at den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) havde angivet den rigtige Grund, nemlig den, at det ikke gif, som han udtrykte sig, med Driften paa de jydsk-syenske Baner af det nuværende Driftselskab, altsaa at den havde været usorbeelig, og at Regjeringen troede, at en Statsdrift kunde tilveiebringe et bedre Resultat. Det var dette, som jeg tænkte mig var muligt; men efterat have hørt denne Discussion, forekommer det mig, at der dukker en ny Grund op, og det er Indflydelsen paa Regjeringen fra det sjællandske Selskab, som har ønsket at faae Concession paa en Sydbane for at udelukke Andre, der kunde tænke paa at faae Concession til en saadan Bane. — Jeg skal dernæst med Hensyn til den af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgkreds (Wille) anførte Wittighed, som forresten er laant, bemærke, at den har moret mig meget, og at jeg sætter meget mere Priis paa at høre det Slags Wittigheder end dem, man tidt seer fremsatte i Bladene, som kun ere Grovheder. Naar det ærede Medlem frakjendte min Udtalelse Dver-